

«برکت»؛ یعنی زمین های ۲۰ متری هم بتواند حال شهروندان مشهدی را خوب کند

شهرنشینان مزرعه دار

۵۰۴

عکس: نرجس شاکری/شهرآرا

مسجد جامع صاحب الزمان (عج)
کانون فعالیت های مردمی توس سفلاست

یادگار کشاورزان و خیران

۶

اهالی و مرکز بهداشت محله جاهدشهر
درخواست رسیدگی به وضعیت غیربهداشتی
بوستان نیایش را دارند
هشدار! این آب ناقل بیماری است

۳

بچه ها در فرهنگ سرای ترافیک
با فرهنگ عزاداری و دفاع از کشور آشنا شدند
حسینیه ایرانی کودکان

۷

شما می توانید اخبار کوچه و خیابان خود را به شماره ۰۹۳۶۰۶۷۲۶۰۱ در پیام رسان ایتا بفرستید.

شما چه خبر

هر خانه یک حسینی

پویش مردمی «هر خانه، یک حسینی» به همت شورای اجتماعی محله سیدرضی و با مشارکت مردمی آغاز شده است. در این پویش که مورد استقبال خانواده ها هم قرار گرفته است، مقرر شده که هر ساکن محله برای فضایی محرمی بیرون ساختمان خود اقدام کند و از ابتدای ماه محرم تاکنون، حدود ۱۶ خانواده به آن پیوسته اند. ایده پویش هر خانه یک حسینی از سوی اعضای شورای اجتماعی محله سیدرضی مطرح، سپس در مساجد، هیئات و گروه های مردمی معرفی شد.

نونواری «بدر» به دست مردم

اهالی محله شهید رضوی پای کار آمدند و دبستان بدر را با هزینه و نیروهای کار خودشان نونوار کردند. دبستان بدر قدیمی ترین مدرسه فعال در منطقه ۱۱ است که سال ها از ساخت آن گذشته و مشکلات و کمبودهای عمرانی و زیرساختی دارد؛ همین مسئله هم مردم را به میدان کشاند تا خودشان آستین بالا بزنند و برای تجهیز دوباره این مدرسه همدل شوند. اهالی مسجد الرضا^(ع)، شورای اجتماعی محله سیدرضی، مدیریت مدرسه و تعدادی از اولیای دانش آموزان از جمله افرادی بودند که در این زمینه کمک کردند. با این اقدام مردمی، تجهیز میز و نیمکت های کلاس ها، نقاشی دیوارها، عایق کاری و کف پوش نمازخانه و زیباسازی دبستان بدر عملی شد.

سوگواری حسینی بانوان ورزشکار

بانوان ورزشکار بوستان ملت در دهه دوم محرم، هیئتی را برای سوگواری حسینی راه اندازی کرده اند. اعضای گروه های ورزشی بزرگ پارک ملت در این زمینه همدل شده اند و در فضای باز بوستان، مراسمی را به مدت ۱۰ روز ترتیب داده اند که هر روز پس از ورزش صبحگاهی آغاز می شود. مخاطبان این برنامه فقط بانوان هستند و هر روز بیش از دویست خانم پای سخنرانی مذهبی و مرور اتفاقات کربلای نشینند. از جنبه های مردمی این برنامه می توان به توزیع نذری های متفاوت و پذیرایی از حضاران اشاره کرد؛ تنوعی که حاکی از یک کار خودجوش مردمی برای سوگواری امام حسین^(ع) است.

آرامش در حلقه صالحین

به ابتکار هیئت امنای مسجد الزهرا^(س) در محله آزادشهر، بانوان در جلسه حلقه صالحین آرامش تمرین می کنند. این برنامه محلی که از هفته قبل آغاز شده، محفلی است برای بازخوانی راه های رسیدن به آرامش و همدلی در فضای خانواده و اجتماع. مدیریت هیجانات، کنترل اضطراب و استرس و حفظ و ارتقای سلامت روح و روان از مهم ترین موضوعات آموزشی است که از سوی مربی مدنظر هیئت امنای مسجد به بانوان ارائه می شود.

فراوانی دغدغه های حوزه خدمات شهری

درخواست های حوزه فضای سبز

جانمایی آب سردکن در یکی از بوستان های محله دانش آموز از جمله مواردی بود که از سوی سه تن از شهروندان ساکن محلات دانش آموز و دانشجو مطالبه شد. ۲ تماس هم به هرس درختان خشک و آبیاری درختان و فضای سبز مربوط بود که عرفانیان به آن ها پاسخ داد.

درخواست های حوزه فنی و عمرانی

در حوزه فنی و عمران ۳ تماس برقرار شد. تسریع در پیادهرو سازی و اصلاح هندسی بولوار سیدرضی، معضل پیادهروهای خاکی در یکی از کوچه های محله دندان پزشکان و درخواست بهسازی پیادهروهای انتهایی بولوار آموزگار در این حوزه مطرح شد.

فاطمه سیرجانی یازدهم تیرماه شهردار منطقه ۱۱ پاسخگوی شهروندانی بود که در تماس با ۱۳۷ مطالبات و خواسته های خود را حول مجموعه مدیریت شهری مطرح کردند. در این نشست، تعدادی از معاونان و رؤسای ادارات منطقه، برای بهبود پاسخگویی مهدی عرفانیان را همراهی کردند. در این جلسه، طی ۲۱ تماس مردمی، موضوعاتی مرتبط با فضای سبز، خدمات شهری، فنی و عمرانی و... مطرح شد.

۱۳۷

درخواست های حوزه خدمات شهری

عرفانیان در این نشست به ۶ تماس مربوط به حوزه خدمات شهری نیز پاسخ گفت. دپوی ضایعات، ساخت وسازه های نیمه تمام و معضلات ناشی از آن، جمع نشدن به موقع زباله، جانمایی نامناسب مخازن مخصوص سرجاوی پاکبانان در محله صدف و خرابی آسانسور از دغدغه های ساکنان منطقه بود که با شهردار منطقه در میان گذاشته شد.

تماس های غیرمرتبط

در این جلسه پاسخگویی، ۵ تماس غیرمرتبط نیز برقرار شد که به اداره کل مخابرات، سازمان ترافیک، شرکت آیف، سازمان اتوبوس رانی، شرکت الیت (تات) و شهرداری منطقه ۹ مربوط می شد.

شهرآرامش پیگیری می کند

در یک ماه پیش رو، موضوع خدمات ندادن خط ۱۲ در بولوار فارغ التحصیلان، درخواست مناسب سازی ورودی بوستان برکت برای معلولان و مطالبه مردمی برای بازگشایی معبر دندان پزشکان ۲۵ در شهرآرامش پیگیری خواهد شد.

اهالی و مرکز بهداشت محله جاهد شهر درخواست رسیدگی به وضعیت غیربهداشتی بوستان نیایش را دارند

هشدار! این آب ناقل بیماری است

فاطمه شوشتری آب که با خودش زیبایی و نشاط می آورد، منشأ مشکل بزرگی در بوستان نیایش شده است. استخر این بوستان چندسالی است که هم زمان با فصل بهار و تابستان جلبک می بندد و از آنجایی که محل انباشت آب خام است، منبع انتشار بوی نامطبوع و انواع پشه در محله جاهد شهر می شود. حالا انتشار همین بوی نامطبوع و پشه ها باعث شده است اهالی نتوانند از فضای سبز اطراف استخر بهره ببرند و تنهادرخواستشان جمع آوری استخر یا مسقف شدن آن باشد. گویا شهر و ندان مستندی از این مشکل تهیه کرده و به شهرداری ارائه داده اند تا زودتر از شر این بوی بد و پشه ها راحت شوند.

● حمله بی امان پشه ها!

زهر از حمتکش، یکی از ساکنان کوچه مجاور بوستان نیایش، می گوید: این استخر از قدیم محل انباشت آب بود، اما از حدود سه سال قبل، نوع آب ورودی به آن تغییر کرد. قبلا جلبک نمی بست و بونمی داد، اما کم کم منبع انتشار بوی نامطبوع شد. حالا کف و روی آب پر از جلبک سبز است. وقتی هم از شهرداری پیگیری شدیم، متوجه شدیم آبی که الان استخر را پر کرده، پس آب است.

او که ماراد عوت به دیدن پشه های زیاد روی آب را کدومی کند، تأکید دارد که بهتر است شهرداری استخر را جمع کند و در محل آن، فضایی مناسب ورزش کودکان بسازد.

● شهرداری استخر را مسقف کند

سعید سبزواری مدت هاست به عنوان عضوی از شورای اجتماعی محله جاهد شهر به دنبال حل این معضل است و تهیه مستند رانیز برعهده داشته است. اشاره او به شلوغی بوستان نیایش به عنوان یکی از بوستان های بزرگ منطقه است و از مسجدی که مجاور این استخر قرار دارد، حرف به میان می آورد.

اومی گوید: اطراف استخر محل بازی و تفریح کودکان است. علاوه بر این مسجد امام خمینی (ره) کنار آن قرار دارد که مخاطب بسیاری دارد. همه این افراد از بوی نامطبوع آب استخر شاکی اند. به گفته سبزواری درخواست اهالی مسقف شدن این استخر است تا هم شهرداری از آب آن بتواند بهره ببرد و هم مشکل انتشار بوی نامطبوع برطرف شود.

● آب را کد استخر ناقل بیماری است

احتمال بیماری زا بودن آب را کد این استخر را کارشناس بهداشت محیط مرکز بهداشت جاهد شهر هم تأیید می کند. آن طور که فرشته یزدانی

می گوید، آب را کد استخر بوستان نیایش می تواند محل تخم ریزی پشه آندس باشد که ناقل بیماری تب دنگی است. او اضافه می کند: این پشه از فصل بهار تا مهر فعال است و محل اصلی تخم ریزی اش هم آب های را کد است. اگر این پشه کسی را بگززد، بیماری ای شبیه آنفلوآنزا ایجاد می کند که حتی باتب خون ریزی دهنده همراه است. بر همین اساس استخر آب این بوستان، معضلی است که ما هم به نمایندگی مرکز بهداشت از شهرداری درخواست رسیدگی به آن و حل بحران را داریم.

● تلاش برای رفع مشکل استخر بوستان

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۱۲ می گوید شهرداری در راستای رفع این معضل، کلرپاشی بیشتر، استفاده از آب نمابرای هواد هی آب به منظور کاهش مواد عالی آن، تنظیم زمان برای ورود و خروج زودتر آب جهت پیشگیری از را کد ماندن آب و نظافت ماهیانه را در دستور کار قرار داده است.

به گفته جلال بیوکی، آب استخر بوستان نیایش، برای آبیاری محوطه اطراف و همچنین خود بوستان که ۳۳ هزار متر مربع مساحت دارد استفاده می شود و جمع کردن این استخر، منطقی و امکان پذیر نیست.

طبق گفته های او در این استخر چون بخشی از آب از نوع خام با مواد عالی بالاست، با افزایش دما بومی گیرد که شهرداری منطقه ۱۲ باروش های مذکور درصدد رفع آن است.

بیوکی درباره مسدودی یا مسقف شدن کامل استخر می گوید: اگر قرار به جمع آوری استخر باشد، باید مخزن جایگزین دیگری با ظرفیت هفتصد تا هزار مترمکعب ساخته شود که اکنون امکان پذیر نیست. تصمیم گیری نهایی دست شهرداری منطقه ۱۲ نیست و معاونت تخصصی باید اعلام نظر کند که پیشنهادش ارائه شده است.

صبح ورزش برای بانوان منطقه ما

تابستان امسال، بانوان محدوده متصل شهری منطقه ۱۲، امکان استفاده از هشت مجموعه رابرای ورزش صبحگاهی دارند. بایگیری واحد تربیت بدنی شهرداری منطقه، این فضاها از ساعت ۸ تا ۶ صبح در اختیار بانوان محلات است. سالن های شهدای شهرداری، شهید آراسته، شهید نیکنام و شهدای اتوبوس رانی به اضافه چهار مسجد به این موضوع اختصاص داده شده اند.

حسینیه ای برای کودکان

به ابتکار معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۲ و با همکاری هیئات مذهبی، محرم امسال، کودکان در حسینیه های اختصاصی عزاداری می کنند. این برنامه در پنج بوستان محلات سجادیه و رحمانیه آغاز شده است. آموزش، پذیرایی، نقاشی و پرسش و پاسخ از بخش های این برنامه مذهبی در دهه دوم محرم است.

پاک سازی مخازن زباله

به همت نیروهای خدمات شهری بیش از شصت باکس زباله محله مجیدیه پس از تخلیه، نظافت و پاک سازی شد. باتوجه به درخواست اهالی این محله، علاوه بر شست و شو و نظافت مخازن، سم پاشی برای پیشگیری از رشد ویروس هانژ انجام گرفت. این اقدام باتوجه به گرم شدن هوادر دیگر محلات منطقه نیز ادامه خواهد یافت.

شهر خبر

۱۲

پلاک افتخار ۳ تن از دلاور مردان دوران دفاع مقدس در محله امیریه نصب شد

در همسایگی خانواده شهدا

بهشتی | باتوجه به سکونت خانواده رضوی طهماسبی در خیابان عصمتیه ۳ و به همت معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۲، این معبر مزین به تصویر سه شهید این خانواده شد. با این اقدام فرهنگی که با هدف ترویج فرهنگ ایثار و شهادت انجام گرفت، حالا خیلی از ساکنان خیابان می دانند که یک خانواده ایثارگر در همسایگی آن ها زندگی می کند.

معاون اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۲ توضیح داد: سه پلاک نصب شده تصویر شهیدان سید عبدالکریم رضوی طهماسبی، سید عبدالرحیم رضوی طهماسبی و محمدآذر مرادی است که بین سال های ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۵ به درجه رفیع شهادت نائل آمدند. مصطفی عباسی افزود: در پلاک های نصب شده یک نشانی مجازی قرار داده شده است که با اسکن آن به وسیله تلفن همراه می توان داستان زندگی این عزیزان را مطالعه کرد.

از زعفران کاری در «رودمعجن» تا سبزی کاری در «برکت»

بوی عطریحان و نعنا تمام دشت ۳ را پر کرده است. راضیه مرادی، کارمند دانشگاه آزاد، هر روز صبح آفتاب نازده از منزلش در محله کوهسنگی راه می افتد تا قبل رفتن به سرکار، ساعتی را در مزرعه کوچکش بگذراند.

او که بزرگ شده «رودمعجن»، یکی از روستاهای تربت حیدریه است و از بچگی با آب و خاک و خو گرفته و بزرگ شده، تعریف می کند: داشتن قطعه زمینی کوچک حتی در حد کاشت چند نوع سبزی و صیفی جات آرزویم بود. تا اینکه خبردار شدم و با دو تا از دوستان دیگرم

اشتراکی زمینی را از سال دوم اجاره کردیم. راضیه همان طور که تروفیر مشغول چیدن سبزی هاست، از عصر جمعه هایی می گوید که با خانواده به اینجا می آیند تا بساط چای و عصرانه را نزد یک مزرعه نقلی شان به پا کنند. او با خنده می گوید: مساحت این زمین ها بسیار کوچک است؛ ۸۰ سانت در ۱۴ متر. اولین بار که پدرم به اینجا آمد، با دیدن محدوده زمینم از ته دل خندید. برای کسی که خودش چند هکتار زمین دارد، این کشت و کار خنده دار بود. اما برای من، داشتن باغچه ای کوچک در زندگی های شهری امروز غنیمت است و با وجود آن حال دلم خوب که نه، عالی عالی است.

اینجا را حیاط خلوت خانه ام می دانم

حسن اکبری، فرهنگی بازنشسته، همسایه مزرعه خانم مرادی است و خوش و بیش و خداقوتی با هم دارند. حسن آقا که به قول خودش دنیادیده است و مشابه این کار را در کشورهای پیشرفته شاهد بوده، تعریف می کند: همیشه غبطه می خوردم چرا در کشور من با این اقلیم متنوع چنین طرح هایی اجرایی نمی شود. تا اینکه در صحبت با دوستی متوجه شدم در چند قدمی خانه ام، شهرداری زمین هایی را برای کشت و کار به مردم به اجاره می دهد.

او که نمی خواهد زمان را از دست بدهد و حین گفت و گو مشغول چیدن سبزی است، می گوید: فاصله خانه من تا اینجا فقط چند دقیقه است. در حقیقت اینجا حیاط خلوت خانه من است و این دشت سرسبز مثل باغچه خانه ام که بخش کوچکی از آن را زیر کشت برده ام.

اکبری همان طور که چند نعنای فلفلی را از ساقه جدا کرده است و به دستم می دهد تا بوکنم، می گوید:

عطرو بوی این سبزی های ارگانیک محشر است. من هر وقت هوس قورمه سبزی می کنم، به اینجا می آیم تا از سبزی های باغچه خودمان برداشت کنم.

این فرهنگی بازنشسته معتقد است آدم هر قدر بیشتر وقتش را در طبیعت بگذراند، کمتر مجبور است در ترافیک خیابان پرستارودر شلوغی مطلب پزشکان و داروخانه های راسته احمدآباد، عمرش را تپان کند.

کشت و زرع خانوادگی

زن و شوهر جوان به همراه دختر کوچکشان با عجله به سمت انتهای زمینی در دشت ۲ می روند. خانم سریع به سراغ چیدن سبزی های رود و آقام به جدا کردن برگ های خشک شاخه درخت به لیمویی مشغول می شود. صدای خروسی توجه دخترک را به خود جلب می کند و به سمت قفسی می رود که مرغ و خروس هادر آن نگهداری می شوند. نادر توکلی که علاقه مند به گل و گیاه و در کل کشت و کار است، از همان ابتدای اجرایی شدن طرح «کشاورزی شهری» از طریق دوستی، دو قطعه زمین در اینجا اجاره و کشت سبزی و صیفی جات را شروع کرد. توکلی و همسرش که هر دو کارمند هستند، صبح زود را برای برداشت محصول انتخاب کرده اند تا ضمن شروع روزی خوب، به موقع به دیگر کارهایشان برسند. آقانادر که اطراف مشهد در گلمکان نیز باغی دارد و آنجا هم کشت و کاری مختصر، می گوید: دوری راه یکی از دردسرهای

همیشگی مادر رسیدگی به باغچه کوچکمان بود، اما از وقتی اینجا را اجاره کرده ایم، هر روز صبح را با سرکشی به این باغچه شروع می کنیم. این سومین سال است که خانواده توکلی اینجا کشت و کار دارند. او از انتخاب دشتشان در سال گذشته به عنوان دشت برتر می گوید: امتیازی که سبب شد امسال همه زارعین دشت ۲ بدون قرعه کشی یک سال دیگر بالای سر زمین خود باشند و سالی پر برکت را تجربه کنند.

بازار گرم بده بستان سبزی و صیفی جات

بازار بده بستان محصولات به عمل آمده در دشت ۲ گرم است و همسایه ها از سبزیجات خود به هم می دهند. خانواده رضا بهروز هم برای رسیدگی و برداشت محصول خود آمده اند. بهروز وجود چنین فضاهای بکر کشاورزی آن هم در دل زندگی شهری و آپارتمان نشینی را موهبتی می داند و می گوید: هیچ وقت تصور نمی کردم در فضای شهری شاهد مزرعه ای بزرگ باشم که من هم سهمی در سبز کردن گوشه ای از آن داشته باشم. او سرگرم شدن با آب و خاک و بذور چیدن و برداشت ثمره کار را بهترین راه برای دور شدن از استرس های زندگی ماشینی امروزی می داند.

امروز آقارضا میهمان هم دارد و خواهرش برای چیدن سبزی ها به کمک برادر و دختر برادرش، بهار آمده است. خواهر آقارضا هم بودن در چنین باغچه اشتراکی بزرگی با همسایه های خونگرم و با محبت را موهبتی بزرگ در زندگی های سرد امروزی می داند. او در حالی که تره هایی را که همسایه برای آن ها چیده است، در نایلون سبزی هایشان می گذارد، می گوید: منی که یکی دو بار به اینجا آمده ام برای خودم دوست پیدا کرده ام؛ خانواده هایی که کار هر روزشان آمدن به اینجا است، جای خود دارند. اینجا تقریباً همه مثل یک خانواده هستند و بازار دوستی و محبت گرم است.

۱۱

داستان جلد

«برکت»؛ یعنی زمین های ۲۰ متری هم

شهرنشینی

سرسبزی شمال را اینجایید اکردم

چادرش را به دور کمر محکم کرده است و بعد پوشیدن دستکش با چاقو میوه خوری شروع به کندن علف های هرز می کند. نازبانو کرمی اصالتا شمالی است و آشنایه کشت و زرع او می گوید مراسم دهه اول محرم او را از کشت و کار غافل کرده و همین سبب روییدن علف های هرز زیاد بین محصولش شده است.

او که سیزدهم تیرماه اولین سال فوت همسرش را پشت سر گذاشته است، از غمی می گوید که با پرداختن به کشت و کار سعی در گذر از آن دارد تا بارو حیه بهتر برای بچه هایش مادری کند. نازبانو خانم که از محله اندیشه به اینجامی آید، تعریف می کند: بعد فوت همسرم، برادر او قطعه زمینی را اینجا گرفت تا من و مادر شوهرم به لحاظ روحی حالمان بهتر شود؛ مزرعه ای که برای من تداعی کننده کشتزارهای سرسبز شمال است. او حضور در طبیعت بکرو مراده با مردم آرام بخش و التیام دل های غم دیده می داند و به همه مردم توصیه می کند برای کاهش درد و رنج و استرس های ناگزیر زندگی امروزی به طبیعت پناه ببرند.

به این روزها را پیش بینی کرده رشید دیگر کاملاً بالا آمده است. می توانی روی پوستت حس کنی. ده شده است. آوای جیرجیرک ها صدای خروسی هرازگاه به گوش رسبزو شاداب دیده می شود و در ه و برج هایی که قد علم کرده اند. نوین از کشاورزی شهری که حوالی دانشجویان دانشکده کشاورزی سبزی شهرداری مشهد و شهرداری ضوی بنا شد.

کوچک حدود ۲۵ و ۲۰ متری می شود، هر ساعت از شبانه روز می توانی رویه سرزمین بروی، قاعده و قانون کشتی است و قفل و بند دارد، فقط ۹۰ قطعه حدوداً هزار و ۲۰۰ متری با دشت یک دشتبان برای سرکشی دخیلی خوش شانس باشی که در روزی در این زمین دریاید و اجازه

میتواند حال شهروندان مشهدی را خوب کند

ننان مزرعه دار

استقبالی فراتر از انتظار

مسعود قدمگاهی آخرین نفری است که برای گفت و گو به سراغش می رویم. فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته تکنولوژی بذرا از دانشگاه فردوسی است؛ کسی که از همان دوره دانشجویی و از آغاز اجرایی شدن طرح «کشاورزی شهری» در کنار تیم اجرایی بوده است. قدمگاهی اگر چه محل سکونتش در شاندیز است، هر روز صبح آفتاب نروده از خانه خارج می شود تا قبل طلوع آفتاب در مزرعه باشد. او از شروع این طرح در اوج روزهای کرونایی و اسفند ۱۳۹۹ می گوید و همت استادانش دکتر سید مصطفی چشمی، خانم دکتر مولایی، دکتر خواجه حسینی و... برای به ثمر نشستن طرح کشاورزی شهری که در کشور برای اولین بار به اجرا درآمده است. او ادامه می دهد: آب، خاک، بذر و مشاوره های کشت و کار و رسیدگی به محصول از جهت آفات گیاهی و... و تلاش برای به عمل آمدن محصولی ارگانیک به عهده شرکت ماست. همان طور که مشغول بررسی و کندن علف های هرز از یکی از مزارع دشت ۱۷ است، ادامه می دهد: برای هردشت از نیروهای قدیمی و مزرعه داران کاربلد، یک دشتبان انتخاب کرده ایم تا بر کشت بقیه نظارت داشته باشد. در گروهی هم که در فضای مجازی برای اعضا داریم، صفر تا صد کشت و کار را آموزش می دهیم و مشاوره ما برای اعضا کاملاً رایگان است.

یکی از دغدغه های مزرعه داران، نگرانی از پایان سال چهارم و اتمام فرصت حضور در این مزرعه است. قدمگاهی می گوید: سال اول به خاطر محدودیت های کرونایی متقاضی کم بود. برای همین اوایل با تبلیغ در فضای مجازی و در اختیار قرار دادن زمین رایگان، کار را شروع کردیم، اما در ادامه چنان استقبال زیاد شد که ناچار به قرعه کشی شدیم؛ استقبالی که فراتر از انتظارها بود.

بسته های مستطیل شکل کاه در دشت ها که بیشتر به عنوان جایی برای نشستن استفاده می شود، اتاقک های درست شده از پوشال های کاه، قفس های نگهداری مرغ و خروس، مترسک های گول پیکرو... این قسمت از بوستان برکت، تداعی کننده فضای بکرو کشتزارهای سرسبز روستایی است که نگاه هر رهگذری را به خود جلب می کند تا پاسست کند و دقایقی به تماشای هیاهو و شور زندگی پشت فنس ها بایستد. اینجا در قلب بوستان برکت، شور حیات و زندگی جریان دارد.

مکان نما

مسجد جامع صاحب الزمان (عج) کانون فعالیت های مردمی توس سفلاست

یادگار کشاورزان و خیران

این مسجد با افزایش جمعیت خراب شد، اما نامش از بین نرفت. وقتی مسجد جدید با قدم خیر و نیکوکارانه حسین ثابت بکناش ۱۰ سال قبل شکل گرفت، دوباره همان تابلو مسجد قدیم به نام صاحب الزمان (عج) بر سر در آن نشست تا این نام از اولین کشاورزان توس در این محل به یادگار بماند.

مسجد جامع صاحب الزمان (عج) توس سفلا حالا از مساجد بزرگ بولوار شاهنامه است که فقط یکی از برنامه هایش عزاداری و میزبانی از چند هزار نفر در روز عاشورا است.

فاطمه شوشتری اردبای کشاورزان رادر عمران و آبادی توس می توان پیدا کرد: کشاورزهایی که شاید امروز آبی برای حاصلخیز نگه داشتن زمین های توس پیدا نکنند، اما روزگاری آن قدر بشیفته این خاک بودند که از خودشان می بخشیدند تا توس آبادتر شود. نمونه اش پاگرفتن مساجد در محلات آن است. از سر همین عرق و بخشش اهالی، مساجد بسیاری در این محدوده پا گرفت که مسجد جامع توس سفلای یکی از آن هاست: مسجدی که امروز محور گردهمایی چند هزار ساکن توس است و سقفی برای رخداد های مهم مذهبی، اجتماعی و فرهنگی. نخستین باریست تاسی کشاورز توس سفلا بودند که آستین بالا زدند و بیش از یک قرن پیش در دل زمین های کشاورزی شان مسجد کوچکی ساختند: مسجدی به نام صاحب الزمان (عج).

قدم خیر اهالی و حسین ثابت

اولین مسجد اهالی توس سفلا در سال ۱۳۵۳ تخریب شد تا مسجد بزرگ تری ساخته شود. باز هم کشاورزان قدیم توس، اولین قدم خیر را برداشتند و برای پاگرفتن مسجد بزرگ تری بخشی از زمین هایشان را بخشیدند.

مرحومان حاج آقا رجبعلی کدخدایی و حسین عرفانی گلکار اولین قدم خیر را برداشتند. نورمحمد عرفانی گلکار، یکی از پسران مرحوم حسین عرفانی، می گوید: قرار شد مسجد جدید در دل توس سفلا ساخته شود؛ همین جایی که الان مسجد جامع شده است. مرحوم دایی ام، رجبعلی کدخدایی، ۱۶۰ متر و مرحوم پدرم هم ۱۰۰ متر زمین به نام مسجد هدیه کردند. با پول جمع شده از مردم هم حدود ۱۰۰ متر دیگر زمین خریداری شد. آن زمان استاد حیدر رضانی واسدا... زابلی داوطلبانه پای کار آمدند و با کارگری اهالی یک سال نشده مسجدی سیصد متری ساخته شد.

آن طور که عرفانی می گوید، این مسجد هم بعد از چند سال برای جمعیت زیاد شده توس سفلا کوچک بود و در سال ۱۳۹۴ سنگ بنای مسجدی بزرگ تر در همین نقطه گذاشته شد.

مجید آراسته، عضو هیئت امنای مسجد جامع صاحب الزمان (عج)، نوسازی دومین مسجد را خودش آغاز کرد و کسی بود که پیشنهاد ساخت مسجد بزرگ تر را داد.

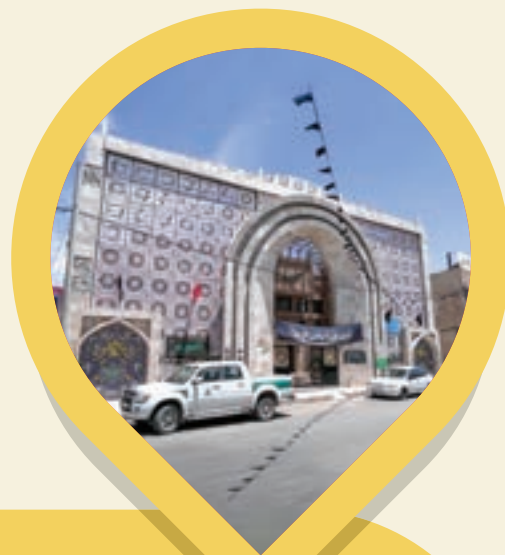
او تعریف می کند: در زمانی که احسان زهره وندی، مدیریت آرامگاه فردوسی را بر عهده داشت، یک روز آقای حسین ثابت بکناش راد عوت کرد و از ما اهالی هم خواست درخواست هایمان را برای آبادی توس در این جلسه بگوییم. آن زمان آقای ثابت با هزینه خودش کارهای زیادی در توس کرده بود. من درخواست بازسازی مسجد قدیمی توس سفلا را دادم. آقای ثابت هم بدون حرفی قبول کرد. آن طور که آراسته می گوید، با

مسجد ۵۰ متری کشاورزان

قبل از آنکه جمعیت مردم در توس سفلا زیاد شود، کشاورزها کمی بالاتر از این محدوده، درست در دل شهر توس مسجد کوچکی ساختند به نام صاحب الزمان (عج).

علی عظیمی که با گذشت هفتاد بهار از زندگی اش، مثل سایر پیرهای توس، ساخت آن مسجد را ندیده است، از مرحوم پدرش شنیده مسجد که به نام صاحب الزمان (عج) تابلو خورد، حاصل دسترنج ۲۸ کشاورز توس سفلاست.

او می گوید: کل مسجد پنجاه شصت متر بیشتر نبود. دیوارهایش گلی با سقف چوبی بود که داخلش علم چوبی قدیم اهالی نگهداری می شد. چون جمعیت کم بود، همه مردم در همین مسجد برای مراسم گوناگون جمع می شدند.

شیربرنج همچنان پابرجاست

مسجد جامع صاحب الزمان (عج) میزبان سنت های بسیاری بوده است که پخت بلغور خدا، شیربرنج، حلیم و آبگوشت نذری، از مهم ترین آن هاست.

بیشتر آن ها همچنان نه به قوت گذشته بلکه پابرجاست. حاج آقا عظیمی که مرحوم پدرش در کنار مرحوم حسین عرفانی از آشپزهای اصلی این مسجد بودند، چنین نقل می کند: نذر اصلی مسجد آبگوشت بود که در زمان های عزاداری با گوسفند اهلیایی مردم پخته می شد. حلیم هم با نذورات مردم پخته می شد.

حاج آقا عظیمی اضافه می کند: البته زحمت حلیم خیلی زیاد بود. مرحوم پدرم، مرحوم حاج آقا عرفانی و چند نفر دیگر با گندمی که مردم از محصول سالشان به مسجد اهدا می کردند، این حلیم را می پختند.

قدم خیر آقای ثابت طی سه سال، مسجدی به وسعت هزار متر برای اهالی توس ساخته شد و بر سر درش تابلو «مسجد جامع صاحب الزمان (عج)» نشست.

او می افزاید: همه هزینه تملک و ساخت را آقای ثابت پرداختند؛ فقط آقای محمد رضا شادان پور (پیشانی) یک مغازه در مسیر را برای مسجد تملک کرد.

با پایان ساخت مسجد، آقای ثابت، برداشتن این قدم خیر را به مرحوم پدرش هدیه کرد که عکسی از او هم در مسجد نصب شده است.

علم چوبی قدیم، علم فلزی جدید

درست وسط صحن حیاط مسجد جامع، علم بزرگی قرار دارد که نمادی از عزاداری مردم این خطه است.

حاج آقا عرفانی می گوید: قدیم علم چوبی داشتیم که زمان عزاداری آن را وسط قرار می دادیم و در ماه محرم و صفر دورش سینه می زدیم. ولی چوب آن پوسید و این علم را که فلزی است، حاج محمد امینی خرید و به مسجد جامع صاحب الزمان (عج) اهدا کرد.

حاج آقا عرفانی که همچون مرحوم پدرش هم خادم مسجد است و هم از افرادی که روز قبل آغاز محرم علم مسجد را می بندد، درباره این سنت قدیمی تعریف می کند: در آخرین روز ذی الحجه، بزرگان محل در مسجد جمع می شوند و با روسری و پارچه های اهدایی علم را می بندند. ما همچنان قائل به این رسم هستیم و به جز من، محمد علی درزایی به عنوان دیگر پیر و بزرگ توس، در این پارچه پوشی نقش دارد. این علم را در محرم پیش دسته می بریم که قدیم مرحوم محمد قنبری برمی داشت و الان قربان قره خانی و دوستانش برمی دارند.

مسجد محوری توس

آن طور که آراسته می گوید، به همان اندازه که مسجد بزرگ شده و نام جامع روی آن نشسته، برنامه های فرهنگی، اجتماعی و مذهبی آن هم گسترش پیدا کرده و همدلی مردم برای اداره آن بیشتر شده است. برای نمونه بانوان در زمینه پشتیبانی همیشه فعال اند. جواد آراسته همیشه پای کار صوت و پخش اذان مسجد است. آقای عظیمی هیچ وقت برای آشپزی مسجد نه نمی آورد و امسال هفت دیگ شله پخت.

او می گوید: همه روزه در مسجد، نماز اقامه و برنامه های مختلفی برگزار می شود که کلاس قرآن و دعا، کلاس های کمک درسی، دوره های ورزشی، جلسات فرهنگی و... از جمله آن هاست.

بچه‌ها در فرهنگ سرای ترافیک با فرهنگ عزاداری و دفاع از کشور آشنا شدند

حسینیه ایرانی کودکان

عیدگاه

با دشمن‌های ظالم جنگید. ما هم باید برای دفاع از خانواده، دین و کشورمان در مقابل دشمنان بایستیم. امیر حسین زاده هم درباره شناختن از امام حسین (ع) در برنامه امروز می‌گوید: من فهمیدم که امام حسین (ع) بچه‌ها را خیلی دوست داشت.

مدیر فرهنگ سرای ترافیک توضیح می‌دهد: این برنامه با همراهی گروه‌های مردمی تدارک دیده شد تا در ایام دهه دوم، بچه‌ها در اوقات فراغتی که دارند تا حدودی سرگرم عزاداری شوند و از همه مهم‌تر در این زمینه آموزش ببینند و آشنایی‌شان با این فضا بیشتر شود.

به گفته محمود زمانی در سه روز برگزاری این برنامه بیش از ۱۲۰ کودک و نونهال شرکت کرده و از بخش‌های برنامه استقبال کرده‌اند.

چون اوریگامی بلد م، دوست داشتم چیزی بسازم که شبیه اتفاقات و فضای روز عاشورا باشد. امشب هم این خیمه‌هایی را که ساخته‌ام، می‌برم تا در فضای هیئت نصب کنم. یکی دیگر از بچه‌ها اوریگامی موشک‌های ایرانی را درست کرده است و روی آن نوشته «موشک خیبر». محدثه حلیمی می‌گوید: وقتی مربیان برنامه گفتند می‌توانیم اوریگامی با موضوع جنگ دوازده روزه با رژیم صهیونیستی بسازیم، اولین چیزی که به ذهنم رسید، ساخت موشک ایرانی بود. به نظرم این موشک‌ها مایه افتخار ما شدند و توانستیم از ایرانمان دفاع کنیم.

● امام حسین (ع) بچه‌ها را دوست داشت

معین، صدرا و امیر بعد از حضور در بخش گرییم با چهره‌ای متفاوت وارد فضای برنامه می‌شوند. روی لپشان نقشه ایران حک شده و روی پیشانی‌شان یا حسین (ع) نوشته شده است. در عین حال که ذوق کودکانه‌ای دارند، با ۱۰ سال سن متوجه هستند که فضای برنامه، برای یک حزن تاریخی است. بعد از گرییم با پرچم‌های کوچک یا حسین (ع) در میان برنامه می‌چرخند. امیر شادلو می‌گوید: من سه سال است با مادرم به روضه و هیئت می‌روم. خوشحال شدم که قرار است اینجا باشم. معین فرزامی هم درباره آنچه در این برنامه یاد گرفته‌است، می‌گوید: امام حسین (ع) برای دفاع از دین و خانواده‌اش

بهشتی اپیراهن و تیشرت‌های مشکی‌شان را پوشیده‌اند و دست در دست پدر و مادرشان می‌آیند. یکی زنجیر هیئت به دست دارد و یکی‌شان با پرچم یا حسین (ع) وارد فرهنگ سرای ترافیک می‌شود. پرانرژی هستند و مدام می‌پرسند: «مراسم کی شروع می‌شود؟» کودکان منطقه ۱۱ آمده‌اند تا در مراسم عزاداری حسین (ع) ارادت خود را نشان دهند. «حسینیه کودک» بهانه‌ای شده است تا در دهه دوم محرم با مؤلفه‌های زندگی حسینی و دفاع از ایران اسلامی بیشتر آشنا شوند.

● موشک‌سازی به شیوه کودکان مشهدی

دور هم جمع می‌شوند و مراسم را با سینه زنی و زنجیر زنی شروع می‌کنند. هر کدامشان درباره این مراسم، یک مدل فکر و آگاهی دارند ولی می‌خواهند بیشتر از قبل بدانند و سوگواری هم بکنند. با توجه به جنگ دوازده روزه برنامه به نوعی در نظر گرفته شده است تا بچه‌ها به این موضوع هم واکنش نشان دهند، جمله‌ای برای ایران بنویسند، طرحی برای نیروهای نظامی اجرا کنند یا شعار «جانم فدای ایران» سردهند. یکی از بخش‌های جذاب حسینیه کودک فرهنگ سرای ترافیک برای بچه‌ها، درست کردن طرح‌های اوریگامی است. کودکان و نوجوانان با کاغذهای رنگی‌ای که تهیه شده است، طرح‌های متفاوتی مرتبط با ایام محرم و جنگ دوازده روزه ساخته‌اند. بچه‌ها تلاش می‌کنند ضمن ساخت فضایی با خیمه‌های کاغذی، صحنه صحرای کربلا در روز عاشورا را ایجاد کنند. فرشاد اسعدی که چند خیمه متصل به هم ساخته است، می‌گوید:

نوجوان محله صادقیه دقت و تمرکزش را مدیون تکواندو است

دستاوردهای رزمی رز

امید محله

البته متأسفانه از ورزش‌های رزمی هیچ حمایتی نمی‌شود. من برای شرکت در هر مسابقه باید حدود یک میلیون تومان پرداخت کنم که این مبلغ در کنار شهریه باشگاه هزینه زیادی می‌شود. با این هزینه‌های زیاد فعلاً به سطح کشوری فکر می‌کنم.

● خودت سعی کرده‌ای با روشی در صرفه جویی مالی به والدینت کمک کنی؟

چون به کلاس‌های مختلف می‌روم که هزینه زیادی دارند، سعی می‌کنم به نوعی با نگهداری خوب لوازم مصرفی‌ام همچون کیف، لباس و کفش جبران کنم.

● موفقیت در رشته‌های رزمی به چه ویژگی‌هایی نیاز دارد؟

به تلاش و دقت. مثلاً من در پومسه باید طوری دست و پایم را هم‌زمان حرکت بدهم که صدای حرکت لباسم هم بیاید. هیچ ورزشکاری به این مهارت نمی‌رسد، مگر با پشتکار و دقت بالا.

● تاکنون آسیب هم دیده‌ای؟

وقتی کمر بند سبز و زرد داشتم، چون حریف‌ها زیر پایم می‌زدند و زمین می‌خورم، همیشه بدنم کبود بود. یک بار هم سر مبارزه با حریف روپایی نداشتم و آن قدر که با انگشت پایه کلاهش ضربه زدم، انگشتانم خونی شد. با وجود این هیچ وقت از تکواندو دلسرد نشده‌ام.

● از حامی و مشوق‌های اصلی‌ات بگو.

مربی جدیدم، خانم غیور، به ما آن قدر انگیزه می‌دهد که فکر می‌کنیم قهرمان کشوریم. بعد مادرم و پدرم که هیچ وقت پشتم را خالی نمی‌کنند. حتی پدرم در خانه من را به تمرین می‌گیرد تا آماده‌تر شوم.

زیادی پیدا کردم. با این تجربه‌های خوب هیچ وقت نمی‌توانم بگویم تکواندو ورزش رزمی خشنی است.

● این همه تلاش ارزش داشت؟

بله، الان با کمک هاو دلسوزی‌های مربی‌ام، خانم غیور، صاحب کمر بند قرمز در سبک پومسه هستم که با همین کمر بند در مسابقات چند ماه گذشته استانی تکواندو موفق شدم. تکواندو کار کمر بند مشکی را شکست بدهم و به مدال نقره برسم.

● چه برنامه‌ای در زمینه ورزش داری؟

کم‌کم موفقیت در مسابقات کشوری و ان شاء الله... عضویت در تیم ملی برای رسیدن و موفقیت در المپیک.

فاطمه شوشتری ارزش برای رسیدن به موقعیت امروزش کم تلاش نکرده است: آن قدر که برنامه‌هایش را کنار هم چیده تا هم برای مدرسه و درس وقت داشته باشد، هم برای ورزش، موسیقی، نقاشی، کتاب خواندن و کلاس زبان انگلیسی رفتن. اتفاقاً با برنامه ریزی دقیق از پس انجام‌شان هم برآمده است. هم شاگرد اول کلاس‌شان در پایه پنجم است. هم در مسابقات استانی تکواندو مدال نقره را به گردن انداخته و هم برای ویولون نوازی به چند گروه موسیقی دعوت شده است. رزو حیدی، نوجوان محله صادقیه، با این تلاش‌ها حالا صاحب کمر بند قرمز تکواندو است و برای آینده ورزشی‌اش فکرهای بلندتری در سر دارد: فکر اینکه یک روز روی سکوی المپیک پرچم ایران را بالا ببرد.

● از علاقه‌ات به ورزش بگو و اینکه چطور از تکواندو سردرآوردی؟

پدرم کمر بند زرد تکواندو را دارد. خواهرم هم تکواندو کار و سوارکار است. بودن آن‌ها جلو چشمم مشتاقم کرد. وارد مهدکودک که شدم، اول ژیمناستیک را تجربه کردم. بعد مدتی شنارا یاد گرفتم و در نه سالگی سر از تکواندو درآوردم.

● ورزش رزمی برای تو که دختر با احساسی هستی، کمی خشن نبود؟

تکواندو به من یاد داد مقاوم باشم. از طرف دیگر با این ورزش دقت و تمرکز رفت بالا و اعتماد به نفس

برای پیوستن به کانال شهرآرامحله
منطقه ۱۱ و ۱۲ کد بالا را اسکن کنید

در ضلع جنوبی محمدیه ۱۰ زمین‌های بایر زیادی
هستند که به حال خود رها شده‌اند؛ زمین‌هایی به
وسعت حدودی ۲۵ هکتار که نارضایتی‌هایی برای
شهروندان به همراه داشته است.

مجمع تجاری امین با ۴۵ واحد تجاری،
بزرگ‌ترین بازار محله مجیدیه است که حدود
چهارده سال قبل به بهره‌برداری رسید و حالا
عرضه‌کنندگان پوشاک، موبایل، عینک، مواد
غذایی، کیف و کفش و... در آن فعالیت دارند.

تجاری‌ترین خیابان مجیدیه

بهشتی | خیابان محمدیه ۱۰، معبری فرعی در محله مجیدیه است که به نام شهید سید نور... علوی ثانی
نام‌گذاری شده است. این خیابان در ادامه به سجادیه ۳۳ متصل می‌شود. با وجود زمین‌های بایر
فراوان در این خیابان، بیش از هفتاد درصد معبر شکل گرفته و اغلب طبقه‌های پایین ساختمان‌ها به
واحدهای تجاری اختصاص یافته است. در این مسیر بیش از ۱۴۰ واحد تجاری فعالیت دارد و همین
موضوع آن را از بقیه معابر محله مجیدیه متمایز کرده است.

۱۲

خیابان محمدیه ۱۰
محله مجیدیه

بخشی از مسیر این خیابان به صورت پیاده‌راه
احداث شده که زیبایی دوچندانی به مسیر داده
است و مکانی ایده‌آل برای ورزش، پیاده‌روی و
دورهمی ساکنان است.

پیش دبستانی تبسم ۲ سال ۱۳۹۵ و به همت
خاندان خیر و خوش نام قفلی ساخته شد. دانش‌آموزان
این مدرسه دختران و پسران اوتیسمی هستند.

مخزن درخت محله مجیدیه در انتهای این
معبر واقع شده است؛ فضایی که تا همین چند
سال قبل بسیار سرسبز بود و کم‌کم نهال‌های آن
برای کاشت به بقیه بوستان‌های منطقه منتقل
شد و حالا خلوت‌تر از قبل است.